

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De monacho, quem acedia non sinebat surgere ad vigilias, cap. 28

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

tum, idcirco ab omni homine magis cæteris virtijs
est vitandum.

CAPVT XXVII.

QVARTO loco poniatur Acedia, quæ virtus religio-
sis solet esse latis importuna. APOLLON. Quia
nomen huius virtutis aliquantulum barbarè fo-
nat, quid sit acedia, vel unde dicatur, scire desidero.
CÆSARIUS: Acedia est ex confusione mentis nata tri-
stitia, siue tedium & amaritudo animi immoderata,
qua iocunditas spiritualis extinguitur, & quodam de-
sperationis præcipitio mens in semetipsa subuerti-
tur. Dicitur autem acedia, quasi acida, eo quod opera
spiritualia nobis acidare reddat & insipida; de qua per
Salomonem dicitur: Manus remissa tributis seruiet.
Item, Pigrum dejicit timor à bono opere: animæ au-
tem effeminatorum esurient. Dicit autem de ea Se-
neca: Turpissima est iactura, quæ per negligentiam
sit. Acediae siue tristitiae propagines sunt malitia, ran-
cor, pusillanimitas desperatio, torpor circa præcep-
ta, euagatio mentis circa illicita. Acedia multos ten-
tat, & multos præcipitat. APOLLONIUS: De tentatio-
ne huius virtutis exempla subiungas. CÆSARIUS: Audi
quā sit periculorum acedia vexari.

De Ace-
dia.

Pron. 12
Pron. 13

Seneca e-
pist. I.

CAPVT XXVIII.

MONACHVM quendam diabolus, sicut exitus *Acedia*
probauit, ita reddiderat acediosum, ut quo-
tiens esset ad matutinas surgendum, statim ex *quiā peri-*
cūloſa
quadam pusillanimitate & timore vigiliarum, sudore
persundererat. Putans esse ex infirmitate, iacuit, vesti-
bus se operuit, & sicut ostium, secundum Proverbiū *Pron. 26*
Salomonis, vertitur in cardinae suo, ita piger ille ver-
tebat se in lecto suo. Nocte quadam ad ligna nola-
rum surgentibus cæteris omnibus, festinantibusque
ad diuinum officium, cùm ille surgere tentaret, audi-
vit de sub lecto, quando iterum vetante acedia se re-
clinaret, vocem quandam incognitam, clarè satis si-
bi dicentē: Noli surgere, noli sudore tuū interrūpere,
quia non expedit tibi. Tūc primum sétiens sibi à dia-
bolo per virtutē acedię esse illusū, à fantastico illo su-
dore

190 DE TENTATIONE

dore se excusit, nec postea tanto torpori facile consensit. Hoc scias quia non permittitur diabolus nos tentare quantum vult, & quā diu vult, ne decepti ab illo pereamus: sēpe inuitus, virtute diuina cōpulsus, his quos tentet fallaciam suam manifestat.

CAPUT XXIX.

SACERDOS quidam ex monachis nostris solitus fuit dictis matutinis in illo interuallo, quo fratres solent vacare orationi vel psalmis, supernam sedium se deponere, & inter orationis verba dormitare. Volens illi Dominus ostendere, quia tali hora, & maximē in tali loco, non esset dormitandum, sed in oratione vigilandum, apparuit in cruce ei verso dorso ad illum, vt dicere videtur: Quia tepidus es & acediosus, non es dignus faciem meā intueri, & hoc sibi sāpe contigisse testatus est.

CAPUT XXX.

ALIVS quidam monachorum nostrorum, Christianus nomine, ætate quidem iuuenis, sed viet tam sanctissimæ fuit, vt unus crederetur de Sanctis, qui sunt in terra Domini. Hic corpore tam debilis erat, vt eū viuere tñderet. Nocte quadam, dictis matutinis usque ad laudes, capiti suo parcere volens, super lignū quoddā ante altare se prostrauit, sub forma orationis ibi dormitās. Mox vt oculos clauserat, affuit gloria domīna nostra virgo Maria, & ueste eū feriēs, excitauit dicens; Christiane, nō est hic locus dormiēdi, sed orādi. Statim ille euigilās, apertis oculis posteriora feminæ recedētis vidit, & vocē femineā iā dictum sermonē cōcludentem audiuit. A P O L. Quātū ex isto iuene cōsidero, nō omne tēdū boni operis ex vitio est, sed aliquādo ex corporis infirmitate. CÆSAR. Ex vitio prīmī hominiis omnis tētatio est & infirmitas, septēverò ex culpa illius cōtraximus pœnaltates, esuriē videlicet, sitim, frigus, calorē, lassitudinem, infirmitatē, mortē: quādo motus harū penalitatū ordinatus est, pœnā habet, sed nō culpā: quādo verò ordinatus est, pœnā habet & culpam. AROLLON. Quid appellas lassitudinē? CÆSARIUS. Somnolentiam, & aliū